

Ontslag na ziekte

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij brief van 29 oktober 2002, bij de Commissie ingekomen op 30 oktober 2002, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster, hierna, om over te gaan tot ontslag van appellante. heeft bij brief van 16 december 2002 een verweerschrift ingediend. Beide partijen hebben een aantal producties overgelegd. Op 24 januari 2003 heeft de mondelinge behandeling ten overstaan van de Commissie te Eindhoven plaatsgevonden. Appellante was aanwezig, bijgestaan door haar advocaat mw. mr.en namens waren aanwezig de heer, directeur van hetCollege, bijgestaan door de gemachtigde van, mw. mr.

2. Het geschil

Appellante is op 15 juni 1992 bij (de rechtsvoorganger van) in dienst getreden als schoonmaakster. Vanaf 24 juni 1998 is appellante volledig met ziekteverlof. Tijdens dit ziekteverlof heeft appellante gedurende enige tijd op advies van de bedrijfsarts werkzaamheden verricht op arbeidstherapeutische basis. Nadat appellante in juni 1999 in verband met een operatie deze werkzaamheden had gestaakt, heeft zij niet meer gewerkt. Bij schrijven van 21 augustus 2002 heeft UWV USZO een positief functie-ongeschiktheidsadvies afgegeven met betrekking tot de voorgenomen ontslagdatum van 1 maart 2003. Bij besluit van 24 september 2002 heeft aan appellante ontslag aangezegd tegen 1 januari 2003.

Appellante stelt zich op het standpunt dat niet heeft voldaan aan de verplichting als opgenomen in artikel 11 van het Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid voor onderwijspersoneel primair en voortgezet onderwijs en educatie en beroepsonderwijs (BZA) tot het opstellen en uitvoeren van een reïntegratieplan. Voorts stelt appellante dat haar herstel binnen zes maanden na 1 januari 2003 niet is uit te sluiten en dat de mogelijkheid van herplaatsing in een andere functie onvoldoende heeft onderzocht. heeft gemotiveerd verweer gevoerd

3. De beoordeling

Met betrekking tot hetgeen appellante heeft aangevoerd omtrent het handelen van in strijd met artikel 11 BZA overweegt de Commissie dat dit artikel niet ziet op het ontslag van de betrokkene en daarvoor ook geen voorwaarden formuleert. Overigens is de Commissie van oordeel dat uit de door overgelegde rapportages van de bedrijfsarts voldoende blijkt dat in de loop van de tijd door getracht is appellante te laten hervatten in haar eigen werk, doch dat deze pogingen niet door toedoen van, doch door ontwikkelingen in de gezondheidstoestand van appellante als gevolg van de operatie in 1999 zonder resultaat tot een einde zijn gekomen.

Bij de beoordeling van het ontslag dient vervolgens te worden nagegaan of voldaan is aan de vereisten, gesteld in artikel 20 BZA. Hiervan zijn de volgende artikelleden van belang:

“2. Indien blijkt dat de betrokkene op grond van ziekten of gebreken is geraakt in een toestand van blijvende ongeschiktheid om aan de aan zijn functie gestelde vereisten te voldoen, kan hij worden ontslagen, mits:

- a. deze blijvende ongeschiktheid onafgebroken 2 jaar heeft geduurd en;
- b. herstel binnen een periode van 6 maanden na deze 2 jaar redelijkerwijs niet is te verwachten en;
- c. er bij het bevoegd gezag voor betrokkene geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.”

“7. Ter beoordeling van de vraag of er sprake is van een situatie, als bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, is vereist dat het bevoegd gezag door middel van een zorgvuldig onderzoek kan aantonen dat er voor betrokkene geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn. Hiertoe onderzoekt het bevoegd gezag eerst of de mogelijkheid bestaat van plaatsing in een functie met passende arbeid, en daarna, indien die mogelijkheid zich niet voordoet doch niet eerder

dan na afloop van het eerste ziektejaar, in een functie met gangbare arbeid.

8. Bij het onderzoek, bedoeld in het zevende lid betreft het bevoegd gezag ook het oordeel van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen. Bij zijn oordeel betreft het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen de reïntegratie-inspanningen van het bevoegd gezag, bedoeld in artikel 11. Indien de betrokkene dat wenst, stelt het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen ook hem in kennis van zijn oordeel.”

De commissie acht voldoende aangetoond dat in het voorliggende geval voldaan is aan de onderdelen a. en b. van lid 2 van artikel 20 BZA. De volledige ongeschiktheid voor de functie van schoonmaakster, zeker sedert de laatste volledige uitval in 1999, staat vast. Het functie-ongeschiktheidsadvies van de geneeskundige van UWV USZO is door of namens appellante niet met een medische verklaring bestreden. Het advies ligt duidelijk in de lijn van de omtrent appellante uitgebrachte adviezen van de bedrijfsarts en ook in de ziektegeschiedenis van appellante kan een bevestiging worden gezien van de juistheid van het advies. Hetgeen appellante naar voren brengt omtrent de verwachting dat een nog in te stellen medische behandeling in de toekomst haar weer geschikt zal maken voor haar werk als schoolschoonmaakster is zodanig speculatief van aard en ook verder niet medisch onderbouwd, dat de Commissie hieraan voorbij moet gaan.

Met betrekking tot het vereiste van artikel 20 tweede lid onder c, jo. de artikelliden 7 en 8 BZA oordeelt de Commissie dat onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij een zorgvuldig onderzoek heeft verricht naar de mogelijkheden voor appellante om met inachtneming van haar resterende arbeidsmogelijkheden binnen werkzaam te zijn.

Blijkens zijn verklaringen ter zitting heeft de directeur uitsluitend naar mogelijkheden op de eigen school gekeken, terwijl het onderzoek dient te worden gericht op de mogelijkheden bij de werkgever.

Voorts heeft appellante ter zitting, onweersproken door verweerder, gesteld dat er geen contact met haar is geweest om de mogelijkheden of onmogelijkheden van ander werk bij de werkgever te bespreken. Dat de zorgvuldigheid dit vereist blijkt in het bijzonder ook uit de bij het BZA behorende Nota van Toelichting.

Anders dan in artikel 20, achtste lid, van het BZA uitdrukkelijk is voorgeschreven, is bij het herplaatsingsonderzoek, voor zover dit al heeft plaatsgevonden, geen oordeel van het UWV USZO betrokken. Uit de door appellante nog in het geding gebrachte Rapportage van bevindingen 18 maanden en uit de brief van UWV USZO van 8 januari 2003 is gebleken dat nagelaten is om het UWV USZO tijdig een oordeel te vragen over de conclusie van dat er geen herplaatsingsmogelijkheden voor appellante waren.

Nu blijkens het voorgaande niet is voldaan is aan de eisen die het BZA aan een ontslag stelt moet het beroep gegrond verklaard worden.

Verweerder zal desgewenst opnieuw een herplaatsingsonderzoek kunnen doen, waarbij appellante wordt betrokken, het resultaat hiervan schriftelijk vastleggen en het resultaat toetsen aan het (hernieuwde)oordeel van UWV USZO.

Het voorgaande brengt met zich dat het beroep gegrond dient te worden verklaard.

4. Beslissing

De Centrale Commissie van Beroep voor het Katholiek Voortgezet Onderwijs,

Recht doende,

Verklaart het beroep gegrond.

Aldus gegeven te Eindhoven op 24 januari 2003 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee, drs. C.P.J. Hoornick, mr. J.M.P. Drijkoningen en C.B.M. Evers, leden, in

tegenwoordigheid van mr. H.P.G. van Eupen, secretaris.